

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพสังคมไทยในปัจจุบันที่กำลังแปรเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว มีความเจริญเติบโตทางด้านวัตถุ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีอย่างกว้างขวางรวดเร็วและบุคคลมีอิสระทางความคิดมากขึ้น ค่านิยมของคนไทยมีแนวโน้มที่ถูกชักนำให้มุ่งหวังแสวงหาความสุขมีความพึงพอใจในด้านวัตถุ เกิดความฟุ้งเฟ้อเกินความจำเป็น ใช้จ่ายเกินตัว เหล่านี้เป็นสาเหตุให้เกิดหนี้สินในระดับบุคคลและระดับชาติทำให้เกิดผลกระทบต่องานของบุคคล ซึ่งพฤติกรรมของบุคคลมีความโน้มเอียงไปในทางประพฤติปฏิบัติมิชอบ โดยเฉพาะในเรื่องการทุจริต การโกง การฉ้อราษฎร์บังหลวงซึ่งเป็นภัยต่อชาติบ้านเมืองอย่างยิ่ง นอกจากนี้เป็นภัยต่อชาติบ้านเมืองแล้วยังเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย เช่น การพนัน อาชญากรรม สิ่งเสพติดให้โทษ การค้าประเวณี เป็นต้น (สำนักป้องกันและปราบปรามการทุจริต 2 สำนักงานการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, ม.ป.ป.)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 หมวด 2 ว่าด้วยเรื่อง อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มาตรา 19 กำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ มาตรา 19 (10) ดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริต และเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตรวมทั้งดำเนินการให้ประชาชนหรือกลุ่มบุคคลมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต, 2542, หน้า 9) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. มองเห็นความสำคัญด้านการป้องกันการทุจริต ซึ่งหมายถึง การสร้างค่านิยมความรู้ดีมีคุณที่ค้ำจุนในเรื่อง ความซื่อสัตย์สุจริตและเกลียดชังการทุจริตเกิดความสำนึกที่จะร่วมมือกันแก้ไขปัญหายุ่งยากในสังคมให้หมดสิ้นไป ซึ่งจะเป็นผลดีในระยะยาว

กลุ่มเป้าหมายที่สำคัญยิ่งที่จะต้องเร่งเสริมสร้างค่านิยมที่ดีในด้านความซื่อสัตย์สุจริตคือกลุ่มเยาวชนในสถานศึกษาทุกระดับ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงได้กำหนดให้มีแผนงานเสริมสร้างอุดมการณ์ความซื่อสัตย์สุจริตให้แก่เยาวชนในสถานศึกษาโดยได้รับความร่วมมือจากกระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ตั้งคณะอนุกรรมการให้ดำเนินการจัดดำเนินโครงการและกิจกรรมที่สำคัญได้แก่ โครงการจัดสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษาและครูอาจารย์ทั่วประเทศในเรื่องการจัดการศึกษา ให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างค่านิยมในความซื่อสัตย์

ทุจริต ให้แก่เยาวชนในสถานศึกษาซึ่งได้สรุปข้อเสนอแนะเป็น 10 มาตรการ โดยเฉพาะมาตรการที่ 2.4 ส่งเสริมให้ครูอาจารย์ช่วยกัน อบรม แนะนำ แนะนำ กวดขันนักเรียนในเรื่องการประพฤติปฏิบัติ ตามคุณธรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต และมาตรการที่ 10 การป้องกันเป็น มาตรการที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะช่วยยับยั้งการทุจริตประพฤตินับตั้งแต่ก่อนที่จะเกิดขึ้น การป้องกัน หมายถึง การกระทำที่จะให้เกิดผลเพื่อการยับยั้งขัดขวาง เดือนสติ ตัดโอกาส ไม่ให้ เกิดการกระทำทุจริตประพฤตินับตั้งแต่ก่อนที่บุคคลจะกระทำชั่วเหล่านั้น สถานศึกษาควรมี มาตรการและวิธีการป้องกันต่าง ๆ มิให้เกิดการทุจริตขึ้นในสถานศึกษาทั้งจากผู้บริหาร สถานศึกษา ครู อาจารย์ นักเรียน และเจ้าหน้าที่ของสถานศึกษา (สำนักป้องกันทุจริต 2 สำนักงานการป้องกันและปราบปรามทุจริตแห่งชาติ, ม.ป.ป.)

จากมาตรการดังกล่าว ประกอบกับการศึกษาพิจารณางานวิจัยต่างประเทศพบว่า ปัญหาหนึ่งที่น่าสนใจศึกษาค้นคว้าคือ ปัญหาด้านความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของกลุ่มนักเรียน นักศึกษาที่กำลังแพร่ขยายและเพิ่มมากขึ้นในโรงเรียนระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา (Cizek, 1999 cited in Finn, 2004, p. 115) ดังเช่น จำนวนนักศึกษาในวิทยาลัยจำนวน 75% ของ นักศึกษามีการ โกงอย่างน้อยหนึ่งครั้ง (Center for Academic Integrity, 2003) และจากการสำรวจ ระดับชาติในประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโกงการสอบ และ โกงรายงานถึง 74% (Finn, 2004)

สำหรับประเทศไทยยังไม่พบรายงานการวิจัยที่เกี่ยวกับการทุจริตหรือความไม่ซื่อสัตย์ ทางวิชาการของกลุ่มนักเรียนนักศึกษาแต่พบว่า อโนทัย อุดมวิทยาไกร ได้เสนอทฤษฎะเกี่ยวกับการ โกงของนักเรียนจากการทดสอบ โดยเสนอผ่านทางเว็บไซต์ของต่างประเทศ ด้านวิธีการทุจริต ในการสอบหลากหลายวิธีเพื่อให้ได้ผลการเรียนที่ดีขึ้น (อโนทัย อุดมวิทยาไกร, ม.ป.ป.) และพบ เหตุการณ์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้ตั้งสืบสวนข้อเท็จจริงหลังพบ ผลการสอบประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4,000-5,000 คนในโรงเรียนเกือบ 200 โรงเรียนทั่วประเทศ มีความผิดปกติโดยได้คะแนนสูง ผิดสังเกต ดังเช่น กรณีของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนนทบุรีเมื่อ สพฐ. ได้ส่งเจ้าหน้าที่เข้าไป ตรวจสอบ กลับพบค้นพบว่านักเรียนลอกข้อสอบกันเอง เนื่องจากห้องที่จัดสอบแคบมาก โต๊ะติดกันและมีอาจารย์คุมสอบเพียง คนเดียว (ประชา เหนระกุล, 2547, หน้า 7) สอดคล้องกับกรณี โกงการสอบโรงเรียนนายสิบทหารบกที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2 แขวงคลองไม้ เขตประเวศ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 จากการที่กรมยุทธศึกษาทหารบก จัดให้มีการสอบคัดเลือกบุคคล หวังไปเข้าเป็นนักเรียนนายสิบทหารบก โดยมีผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้าสอบคัดเลือก ประมาณ 28,000 คน ระหว่างทำข้อสอบเจ้าหน้าที่ควบคุมได้นำเครื่องมือสแกนวัตถุต้องสงสัย พบว่า

มีการชุกซ่อนโทรศัพท์มือถือฝังไว้ในรองเท้า นอกจากนั้นยังพบเพจเจอร์ขนาดเล็กชุกซ่อนไว้ในกางเกงชั้นในของนักเรียนบางคนด้วย จึงสั่งให้หยุดทำการสอบและให้มีการตรวจค้นอย่างละเอียด พบนักเรียน 46 คน ชุกซ่อนอุปกรณ์ดังกล่าว (สุวพงศ์ จันพิงเพชร, 2548, หน้า 9) การลอกข้อสอบกันเองของนักเรียน การทุจริตการสอบโดยใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เป็นเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นถึงความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนซึ่งถือได้ว่าเป็นปัญหาที่ควรได้รับความสนใจจากผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างยิ่ง

ลักษณะปัญหาความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนจากการทุจริตการสอบที่ใช้วิธีปกปิดธรรมดา หรือวิธีที่ทันสมัยโดยใช้เทคโนโลยีเข้าช่วยในการทุจริต ถ้าหากว่าในปัจจุบันและอนาคตมีการใช้วิธีการใด ๆ หรือนำเทคโนโลยีไปใช้ในทางไม่ซื่อสัตย์ หรือในทางที่ไม่ถูกต้องทางวิชาการเพิ่มมากขึ้น อาจมีผลกระทบต่อการพัฒนาด้านการศึกษาและเป็นปัญหาด้านจริยธรรมของสังคม ประเทศชาติต่อไปในอนาคตได้ ผู้วิจัยได้ตระหนักในปัญหาและสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนในลักษณะค้นหาปัจจัยที่เป็นสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียน เพื่อประโยชน์ในการนำสาเหตุนั้นมาใช้ในการแก้ปัญหา และวางแผนป้องกันนักเรียนที่จะแสดงออกถึงความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของ โมเดลเชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในเขตตรวจราชการที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548
2. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 400 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน
3. ตัวแปรในการศึกษาค้างนี้
 - 3.1 ตัวแปรต้นประกอบด้วย
 - 3.1.1 ตัวแปรภายนอกแฝง 3 ตัวแปรคือ

3.1.1.1 ตัวแปรเจตคติทางลบต่อครูผู้สอน

3.1.1.2 ตัวแปรการรับรู้ความสามารถแห่งตนด้านวิชาการ

3.1.1.3 ตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

3.1.2 ตัวแปรภายในแฝง 4 ตัวแปรคือ

3.1.2.1 ตัวแปรความกลัวที่จะไม่ประสบผลสำเร็จ

3.1.2.2 ตัวแปรเจตคติต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

3.1.2.3 ตัวแปรการรับรู้การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

3.1.2.4 ตัวแปรความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

3.2 ตัวแปรตามประกอบด้วย ตัวแปรภายในแฝง 1 ตัวแปรคือ ตัวแปรความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

สมมติฐานของการวิจัย

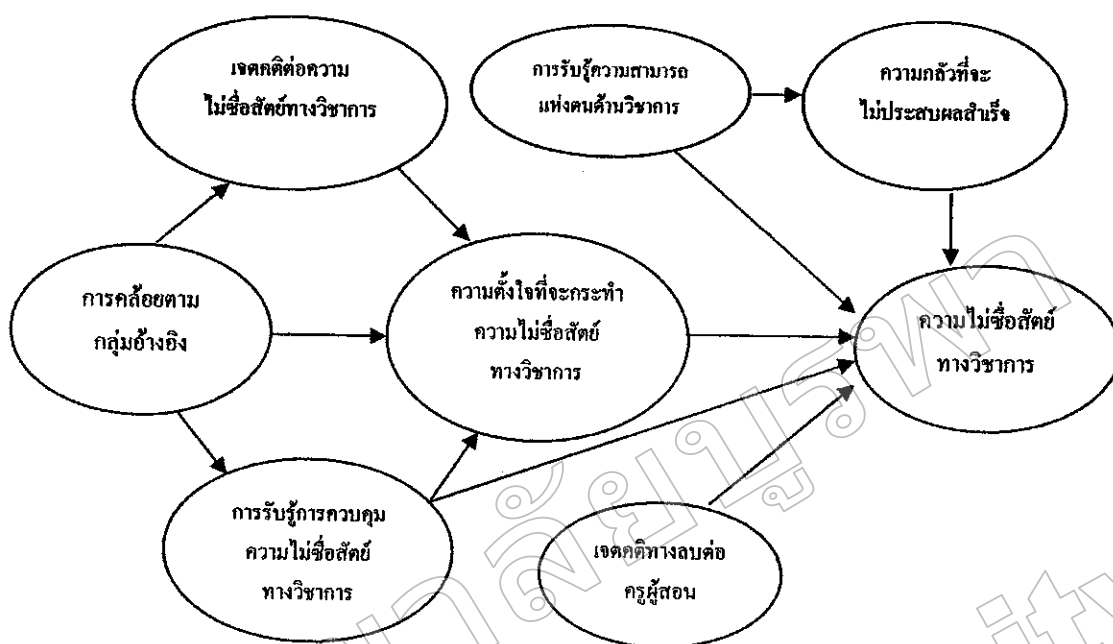
ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ ไอเซน (Ajzen, 1991 อ้างถึงใน ชีระพร อูวรรณ โณ, 2542) มีจุดมุ่งหมายใช้ในการทำนาย และทำความเข้าใจพฤติกรรมของบุคคล โดยกล่าวว่า ความตั้งใจ (Intention) ของบุคคลที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมใด ๆ ความตั้งใจ จะเป็นตัวกำหนด พฤติกรรม ความตั้งใจ จะขึ้นอยู่กับตัวกำหนด 3 ด้านคือ 1) เจตคติต่อการกระทำพฤติกรรมโดยได้รับอิทธิพลมาจากความเชื่อในพฤติกรรม 2) การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงโดยได้รับอิทธิพลโดยตรงมาจากความเชื่อของกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ของ แบนดูรา (Bandura, 1977) ทฤษฎีนี้มีแนวคิดหลักว่า พฤติกรรมเป็นสิ่งที่บุคคลเรียนรู้ได้จากการเลียนแบบของตัวแบบ (Modeling) โดยการได้เห็น (Visualizing) การควบคุมกำกับตน (Self-Monitoring) และการฝึกทักษะ (Skill Training) แบนดูรา เชื่อว่ามนุษย์จะมีพฤติกรรมเบื้องต้นติดตัวมา ต่อมาก็จะเรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น 3) การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมซึ่งเป็นการรับรู้ถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจจะมีประโยชน์หรือขัดขวางในการแสดงพฤติกรรม สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมที่กล่าวว่า พฤติกรรมถูกกำหนดโดยความคาดหวัง (Expectancy) และสิ่งตอบแทนหรือสิ่งล่อใจ (Incentive) ความคาดหวังแบ่งเป็น 1) ความคาดหวังเกี่ยวกับสิ่งชักนำด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Cues) 2) ความคาดหวังเกี่ยวกับผลลัพธ์ (Outcome Expectancies) 3) ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถ (Efficacy Expectancies) หมายถึง ความสามารถแห่งตน (Self-Efficacy) เป็นความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของคนที่จะปฏิบัติพฤติกรรมที่ต้องการเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่คาดหวัง

ฟินน์ (Finn, 2004, p. 119) ได้เสนอแนวคิดในเรื่อง พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไว้ว่า ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการเกิดจากแรงจูงใจสองด้านคือ ความกลัวที่จะ ไม่ประสบผลสำเร็จ และการขาดความสัมพันธ์ของนักเรียนกับกฎเกณฑ์ของโรงเรียน ได้แก่ นักเรียนรู้สึกเป็นปรปักษ์กับโรงเรียนโดยเกิดความรู้สึกว่าครูไม่ยุติธรรม ครูขาดประสิทธิภาพในการสอน ครูไม่ใส่ใจนักเรียน ประกอบกับการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ เช่น ความกดดันจากพฤติกรรมของเพื่อน ความกดดันจากผู้ปกครอง ความไม่เข้าใจในเนื้อหาวิชา การขาดทักษะการจัดการด้านเวลา โอกาสที่เหมาะสมต่อการกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ เป็นต้น

ในการศึกษาแนวคิดทฤษฎีประกอบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ เลือกเลือกตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ ตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ตัวแปรเจตคติต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ตัวแปรการรับรู้การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ตัวแปรความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ตัวแปรเจตคติทางลบต่อครูผู้สอน ตัวแปรการรับรู้ความสามารถแห่งตนทางด้านวิชาการ ตัวแปรความกลัวที่จะ ไม่ประสบผลสำเร็จ และตัวแปรความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ โดยตั้งสมมติฐานในรูปความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนี้

1. เจตคติต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ โดยส่งผ่านตัวแปรความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ
2. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ โดยส่งผ่านตัวแปรเจตคติต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ การรับรู้การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ และความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ
3. การรับรู้การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรงต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ โดยส่งผ่านตัวแปรความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ
4. ความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ เจตคติทางลบต่อครูผู้สอนและความกลัวที่จะ ไม่ประสบผลสำเร็จ มีอิทธิพลทางตรงต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ
5. การรับรู้ความสามารถแห่งตนด้านวิชาการมีอิทธิพลทางตรงต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ โดยส่งผ่านตัวแปรความกลัวที่จะ ไม่ประสบผลสำเร็จ

จากสมมติฐานข้างต้นสามารถแสดงความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการได้ดังภาพที่ 1-1

ภาพที่ 1-1 โมเดลสมมติฐานความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาด้านความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการต่อไป
2. ได้ข้อค้นพบเกี่ยวกับตัวแปรที่มีผลต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและหาแนวทางป้องกันความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ (Academic Dishonesty) หมายถึง การกระทำพฤติกรรมใด ๆ ของนักเรียน ที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับด้านวิชาการ ทั้งในด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความตั้งใจ หรือการแสดงออกใด ๆ ที่ทำให้ตนเองได้รับผลประโยชน์ หรือให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นทางด้านวิชาการ โดย แบ่งพฤติกรรมออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1.1 โกงการสอบ หมายถึง การนำบันทึกข้อความที่ไม่ได้รับอนุญาตมาใช้ในการสอบ การลอกแบบคำตอบจากคนอื่นหรือให้คนอื่นลอกแบบคำตอบระหว่างสอบ การส่งสัญญาณหรือใช้วิธีการใด ๆ ต่อกันเพื่อให้ได้คำตอบระหว่างการสอบ

1.2 ลอกแบบการบ้าน หมายถึง การทำแบบฝึกหัดโดยใช้วิธีการเลียนแบบจากแบบฝึกหัดของเพื่อน โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุญาต หรืออนุญาตให้เพื่อนเลียนแบบจากแบบฝึกหัดของตนเอง

1.3 โกงรายงาน หมายถึง การลอกแบบรายงานของเพื่อนโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือได้รับอนุญาต การให้เพื่อนลอกแบบงานของตนเอง นำรายงานของเพื่อนไปเป็นของตนเอง การจ้างเพื่อนทำรายงานหรือรับจ้างเพื่อนทำรายงาน ให้ผู้ปกครองทำรายงานให้

1.4 รายงานเท็จ หมายถึง การสร้างข้อมูลผลการทดลองทางวิทยาศาสตร์เท็จ โดยไม่ได้ทดลอง การสร้างข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้งานตามที่ได้รับมอบหมายเป็นไปตามที่ตนต้องการ การเขียนงานแทนเพื่อนหรือให้เพื่อนเขียนงานแทนตน การปลอมลายเซ็นผู้ปกครอง

2. ความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ หมายถึง ความจงใจหรือเจตนาที่มีแนวโน้มจะปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการที่ไม่ถูกต้อง แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

2.1 ตั้งใจโกงการสอบ หมายถึง ความจงใจ หรือเจตนาที่มีแนวโน้มจะนำบันทึกข้อความที่ไม่ได้รับอนุญาตมาใช้ในการสอบ การลอกคำตอบจากคนอื่นหรือให้คนอื่นลอกคำตอบระหว่างสอบ การส่งสัญญาณหรือใช้วิธีการใด ๆ ค่อกันเพื่อให้ได้คำตอบระหว่างการสอบ

2.2 ตั้งใจลอกแบบการบ้าน หมายถึง ความจงใจหรือเจตนาที่มีแนวโน้มจะทำแบบฝึกหัดโดยใช้วิธีการเลียนแบบจากแบบฝึกหัดของเพื่อน โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุญาต หรืออนุญาตให้เพื่อนเลียนแบบจากแบบฝึกหัดของตนเอง

2.3 ตั้งใจโกงรายงาน หมายถึง ความจงใจ หรือเจตนาที่มีแนวโน้มจะลอกแบบรายงานของเพื่อน โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือได้รับอนุญาต การให้เพื่อนลอกแบบงานของตนเอง นำรายงานของเพื่อนไปเป็นของตนเอง การจ้างเพื่อนทำรายงานหรือรับจ้างเพื่อนทำรายงานให้ ผู้ปกครองทำรายงานให้

2.4 ตั้งใจรายงานเท็จ หมายถึง ความจงใจหรือเจตนาที่มีแนวโน้มจะสร้างข้อมูลผลการทดลองทางวิทยาศาสตร์เท็จ โดยไม่ได้ทดลอง การสร้างข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้งานตามที่ได้รับมอบหมายเป็นไปตามที่ตนต้องการ การเขียนงานแทนเพื่อนหรือให้เพื่อนเขียนงานแทนตน การปลอมลายเซ็นผู้ปกครอง

3. เจตคติต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นของนักเรียนต่อการกระทำที่ไม่ถูกต้องทางวิชาการทั้งทางบวกและทางลบ เจตคติในที่นี้แบ่งเป็น 3 ด้าน

3.1 เจตคติที่แสดงออกทางด้านความคิด หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อที่มีต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

3.2 เจตคติที่แสดงออกทางด้านความรู้สึกล หมายถึง สภาพอารมณ์ที่มีทิศทางเป็นบวก หรือเป็นลบต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

3.3 เจตคติที่แสดงออกทางการกระทำ หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะตอบสนอง ต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ซึ่งจะเป็นไปในทางสนับสนุนหรือคัดค้าน

4. การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนที่ได้รับอิทธิพลมาจาก แบบอย่างที่เป็นปัจจัยทางสังคม หรือแรงกดดันทางสังคมต่อตัวนักเรียนปัจจัยนั้น อาจเป็นบุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่เป็นกลุ่มอ้างอิง ที่นักเรียนคิดว่าสำคัญต่อตนเอง และสนใจให้นักเรียนทำตาม หรือไม่ทำตาม ซึ่งนักเรียนพิจารณาว่า การทำตามหรือไม่ทำตามจะเกิดผลดีต่อตัวนักเรียน มากกว่าเกิดโทษ โดยถ้านักเรียนมีการคล้อยตาม ก็จะรับเอาเจตคติ พฤติกรรมมาปฏิบัติตาม แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ การ คล้อยตามเพื่อน การคล้อยตามสังคม

4.1 ด้านการคล้อยตามเพื่อน หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับแรงผลักดันของ เพื่อนหรือได้รับอิทธิพลแบบอย่างมาจากเพื่อนและมีความสำคัญต่อตัวนักเรียน ซึ่งแรงผลักดันหรือ แบบอย่างมีอิทธิพลต่อนักเรียนในการที่จะให้กระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ตาม โดยถ้านักเรียนมีการคล้อยตามเพื่อน ก็จะรับเอาเจตคติ พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการมา ปฏิบัติตาม เช่น นักเรียนรับรู้ว่าเพื่อนคนอื่น ๆ มีการโกงตนเองก็โกงด้วย เป็นต้น

4.2 ด้านการคล้อยตามสังคม หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับแรงผลักดันของ สังคมจากบุคคลต่าง ๆ หรือได้รับอิทธิพลแบบอย่างมาจากปัจจัยทางสังคม ซึ่งแรงผลักดันหรือ แบบอย่าง มีอิทธิพลต่อนักเรียนในการที่จะให้กระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ตาม โดยถ้านักเรียนมีการคล้อยตามสังคม ก็จะรับเอาเจตคติ พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการมา ปฏิบัติตาม เช่น เมื่อนักเรียนรับรู้ว่าผู้อื่น โกงตนก็ไม่อยากเสียเปรียบจึง โกงด้วย เป็นต้น

5. การรับรู้การควบคุมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ หมายถึง กระบวนการประมวลและ ตีความหมายของข้อมูลหรือสถานการณ์ที่อยู่รอบ ๆ ตัว เป็นความคิด ความเข้าใจของบุคคลต่อ ปัจจัยที่ทำให้เกิดการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ โดยการเรียนรู้จากประสบการณ์ ในอดีต จากการสังเกตประสบการณ์ของคนคุ้นเคยหรือเพื่อน จากการบอกเล่าซึ่งเป็นการรับรู้ถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่อาจจะมีประ โยชน์หรือขัดขวางในการแสดงความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ โดยแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ การรับรู้โอกาสที่จะกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ และการรับรู้ ความยากง่ายที่จะกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ

5.1 การรับรู้ความยากง่ายที่จะกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ หมายถึง การรวบรวมและตีความหมายของข้อมูลหรือสถานการณ์ที่อยู่รอบ ๆ ตัว เป็นความคิด ความเข้าใจ ของบุคคลต่อการที่จะกระทำพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องทางวิชาการได้สำเร็จ

5.2 การรับรู้โอกาสที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ หมายถึง การคาดคะเนช่อง ทาง จังหวะในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งของสถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการกระทำที่ไม่ถูกต้องทางวิชาการ

6. เจตคติทางลบต่อครูผู้สอน หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่ไม่ดีของนักเรียนต่อครูผู้สอน เมื่อรับรู้ว่ ครูผู้สอนไม่ใส่ใจนักเรียน ขาดการอุทิศตน มอบหมายงานที่ไม่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน

7. ความกลัวที่จะไม่ประสบผลสำเร็จ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่ไม่อยากพบผลของการกระทำที่เกี่ยวกับการเรียน เพราะคาดว่าผลของการกระทำนั้นอาจไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ซึ่งความคาดหวังนี้อาจเป็นความคาดหวังจากบุคคลอื่น หรือความคาดหวังของตนเอง

8. การรับรู้ความสามารถแห่งตนทางด้านวิชาการ หมายถึง ความเชื่อของนักเรียนที่คาดว่าตนเองจะปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนด